

כוונת שבילת הלחם במלח

בס"ד

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.

זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ו ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם ג' הוי"ת של ונקח נקרא מלח

יהוה יהוה יהוה **יהוה יהוה יהוה**

בגי' מזלא

בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ו אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

כוונת האכילה דמנו"ח

סדר כוונות הסעודה

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף נ')

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמות חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חז"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים

אחוריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה. יוד. ה. ו. ו.
יוד. ה. ו. ו. ו. ו.

אחוריים דחכמה - בגי' קפ"ד
יוד. יוד. ה. יוד. ה. ו. ו.
יוד. ה. ו. ו. ו. ו.

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הברור.
ויכוין כי א' בציר יו"י **ל"ב** שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הברור.

כוונת מ"ו (כשואה הלחם)

א' בציר יו"י גי' **כ"ו** גי' **יהוה** לחי עליון - כנגד חכמה דאבא
א' בציר יו"ד גי' **כ'** לחי תחתון - כנגד בינה דאבא
ושניהם גי' **מ"ו** מילוי דשם ע"ב
יוד. ה. ו. ו. ו. ו. כי במחשבה נעשה הברור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)

א' בציר יו"י גי' **ל"ב**
א' בציר יו"ד גי' **כ"ו**
א' בציר יו"י גי' **ל"ב** ול"ב וכו"ו גי' **אל יהוה** ע"ה, גי' **אוכל** הנרמז בלחיים, וע"ה גי' **נ"ח**.

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)

יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' **כ"ו**.
איהויהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).
יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' **ל"ב**.
יאהויהוה חכם בבינה (יחוד ישו"ת).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)

(ותכוין באוכל הנוכח שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

א' בציר יו"י גי' **ל"ב**
א' בציר יו"ד גי' **כ"ו**
א' בציר יו"ד גי' **כ'**
א' בציר יו"י גי' **ל"ב** ול"ב וכו"ו גי' **נ"ח**. ועם **כ'** גי' הוי"ת **יהוה יהוה יהוה**, כמספר **לח"ם**.
(בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
לכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)

יכוין לטחון ולדקדק **לחם** זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.
ועל ידי כך יתברר האוכל **במ"ו ונ"ח** שעולים **ד"ק**.

גי' **כ"ו** סה"כ גי' **מ"ו** **יוד. ה. ו. ו. ו.**
גי' **כ'**
גי' **ל"ב** סה"כ גי' **נ"ח** **אל יהוה** ע"ה.
גי' **כ"ו**

הערות האדמו"ר נקארנא זצ"ל

<p>הערה 4 מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.</p>	<p>הערה 5 א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא. ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם". ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמננין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.</p>	<p>הערה 2 יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן ניחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.</p>	<p>הערה 1 יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518. א. השלך על ה' יהבך - 518. ב. ב"פ ע"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד. ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.</p>
---	--	---	--

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ה וכו' גי' פ"ד, גי' **אחה"ע** שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיך).
וגם **פ"ד** גי' **חנו"ך** שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו **אל יהוה** גי' **אוכ"ל**, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
גם יכוין **יוד הה וו הה אדנ"י** (עשיה) גי' בליעה.

גי' **ל"ב**
גי' **כ"ו**
גי' **כ"ו** גי' **יהוה**
(חכמה דמ"ו, שהוא החיך - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם **מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד**

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר **ש"ע** ¹ נהורין שהם כמספר שני שמות **אל** מלאים
ארף לבוד (יצירה - אל יהוה) **ארף לבוד** (עשיה - אל אדנ"י)

גי' **מ"ו**
גי' **נ"ה**
גי' **לח"ם**
גי' **ד"ק**
גי' **פ"ד**

אכילה גי' **אהיה**. **יוד הא ואו הא**, ביום יכוין
וגם גי' **אדנ"י** ע"ה שהיא עשיה,
אוכל גי' **אל יהוה** שהיא יצירה, בלילה יכוין
מאכל גי' **יאהדונהי** ביום ובלילה יכוין שנכללים זה בזה.

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שפכת סגלת **מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד** העולה כמספר **ש"ע** נהורין שהם ב"פ **אלף למד אלף למד מלאים** שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמוקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, כי כן האכילה תמציתה הולך לפבד, ומהפבד ללב, ומהלב למח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה מדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישפלישל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שפנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקל"י ותחזירם אל הקדשה כמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה **יהוה** למלך על כל הארץ ביום ההוא והיה **יהוה** אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

הערות האדמו"ר קארנא 33"ד

הערה 1
1. תכוין "לחמכם לטבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחוריים "מאור פני מלך חיים".
2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רמז לב"פ ש"ע).
בכוונת "פותח את ידך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון.

סדר הכנות לברכת המזון

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול	שבת	יר"ט
שם אדני' צגי ס"ה ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלקה למוד פא, דלת למוד תו [צרכ"ס תי"ו] נוף ואו נוף, יוד ואו דלת.	שם ע"צ יהו"ה כ"ז יוד הי ויז הי	שם ס"ג וי' אות' יהו"ה כ"ז יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי אות' גי יוס עוב - ע"ג
ס"ה עס ד"ל ע"ה צגי מאה ברכות.	כ"ז עס ע"ב וכלל' ב' השמות צגי מאה ברכות	כ"ז עס ס"ג עס י' אות' ע"ה צגי מאה ברכות.

טבלת ד' ברכות בחול:

מילת ה' שבסיום הברכה	כללות ברכה
יהוה	להאיר למוח החכמה דנוק' אלקה למוד פא
אלהים על הארץ ועל המזון	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למוד תו [צרכ"ס תי"ו]
צג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת יוס א' ויוס ו' ס"ג יוד הי ואו הי מ"ה יוד הא ואו הא קמ"ג אלקה הא יוד הא אל אדני' שצנשיה	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נוף ואו נוף
יהוה - - האל אבינו . .	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת

טבלת ד' ברכות בשבת ויו"ט: (בכלל' הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכלל' הברכה בלבד)

ברכה	התכללות העולמות	המשכה למוח' דו"א	המשכה למוח' דנוק'
ברכה א' הזן	אצילות דאצילות	למוח חכמה דז"א יוד הי ויז הי	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת
ברכה ב' הארץ	צריאה דאצילות	למוח צינכ דז"א יוד הי ואו הי	למוח צינכ דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	נייכה דאצילות	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ויז יוד ויז ואו אלקה ואו
ברכה ד' הטוב והמטיב	עשיה דאצילות	למוח גבורות דדעת יוד הא וזי הא	למוח גבורות דדעת הי יוד דס"ג

מזמור קודם ברכת המזון

צֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנָי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבַּר יְהוָה:
אֲדוֹמֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹת עָרְבֵי הַיַּם

הִזָּן אֶת־עוֹלָמוֹ. רוּעֵנוּ אָבִינוּ. אֲכַלְנוּ מִלֶּחֶמּוֹ וּבִמְיֵנוּ שָׁתִינוּ. עַל כֵּן «נֹדָה לְשִׁמּוֹ. וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ. אָמַרְנוּ וְעַנִּינוּ. אִיךְ קָדוֹשׁ כִּי הוֹאֵה:
אֲדוֹמֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹת עָרְבֵי הַיַּם

צֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנָי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבַּר יְהוָה:

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נְבָרְךָ לֵאלֹהֵינוּ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה. שְׁהַנְחִיל לְאֲבוֹתֵינוּ. וּמִזֶּזֶן וְצָדָה הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאַמַּת יְהוָה:

צֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנָי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבַּר יְהוָה:

רִחַם בְּחֲסִדְךָ עַל־עַמֶּךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. תְּבוֹל בֵּית «תַּפְאֲרַתְנוּ. וּבֶן־דָּוִד עֲבָדְךָ. יָבֵא וַיְגַאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ. מִשְׁיַח יְהוָה:
אֲדוֹמֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹת עָרְבֵי הַיַּם

צֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנָי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבַּר יְהוָה:

יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ. עֵיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבִרְנָנָה נַעֲלָה. הַרְחֵמְךָ הַנִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה. עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא. כְּבָרְכַת יְהוָה:

צֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנָי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבַּר יְהוָה:

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה, שהובא בסה"ק בן איש חי פרשת חקת ב'

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

יאהדוניה

ורחימו ודחילו
איהיהיה

בדחילו ורחימו
יאההויה

ליחדא שם אותיות י"ה (או"א) באותיות ו"ה (זו"ן)

ביחודא שלים

יהוהיה

(על ידי שפע א"ס ב"ה המשפיע בהם ומייחדם),

בשם כל ישראל

קרי אנחנו באים לקיים «מצות עשה דאורייתא, לברך ברכת המזון כפתוב
בתורה, ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך ^{היה} עליה ארץ ^{אורחיו} הטובה אשר נתן לך. לתקן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך
יהוה ^{אורחיו} אלהינו ^{היה} ואלהי ^{המחיות} אבותינו שתהא זשובה ומקבלת ורצויה
לפניך ברכה ראשונה וברכה שנייה וברכה שלישית אשר נברך עתה על-
המזון, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע לה עלות מיין» נוקבין ולהמשיך ארבעה
המוזין לישראל ורחל (הגדולה).

וגם תהיה זשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה רביעית אשר נברך עתה,
ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע לה עלות מיין» נוקבין ולהמשיך ארבעה
מוזין ליעקב ורחל. ויעלה לפניך כאלו כוננו בכל הפונות הראויות לכוון
בארבע ברכות אלו של המזון. ויהי | נעם אדני אלהינו ^{היה} עלינו, ומעשה ידינו
כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

בשבת וביוום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

נְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} אֶת שְׂיִבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּזֹלָמִים: אִזּוּ יִמְלֹא
 שְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} לַעֲשׂוֹת
 עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הָיִינוּ שְׂמֹחִים: שׁוּבָה יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} אֶת
 שְׂבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֹגֵב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַ יִלְךְ וּבִכָּה נִשְׂא
 מִשֶּׁךְ הַזָּרַע. בֹּא יָבֵא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֶלְמֵתֵינוּ:

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

עַל נִהְרוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עֲרַבִים בְּתוֹכָהּ
 תָּלִינוּ כְּפָרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ אֵיךְ נִשְׁיֵר ^{אֵלֵינוּ} « אֶת שִׁי תִדְבֹּק
 לְשׁוֹנֵי לְחִפֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֵתִי: זָכֹר
 יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} לְבִנְיָ אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ: בַּת
 בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁיִּשְׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפְצֵן
 אֶת עַלְלֵיךְ אֵל הַסֵּלַע:

הַצֵּל מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם «מִצֹּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַת הַמִּזֹּן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַעְתָּ וּבְרַכַת
 אֶת יְהוָה ^{אֵלֵינוּ} אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון ולילית ע"י מימי החסד.
 וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.
 והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל
 לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן

אהי"ה : אלף הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין
 לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן

אהי"ה : אלף הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א	גודל
הי"ה : אלף הא יו	אצבע א'
ד הא : אלף למד פ	אצבע ב'
א, הא אלף, יוד ו	אצבע ג'
או דלת, הא אלף	אצבע ד'

והמ"א אותיות יחלק
 אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א	גודל
הי"ה : אלף הי יו	אצבע א'
ד הי : אלף למד פ	אצבע ב'
א, הי יוד, יוד ו	אצבע ג'
יו דלת, הי יוד	אצבע ד'

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א'	אצבע ב'	אצבע ג'	אצבע ד'
אלף	הא	יוד	הא

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	אצבע ב'
אלף למד פא	הא אלף
אצבע ג'	אצבע ד'
יוד ואו דלת	הא אלף

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
 ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א'	אצבע ב'	אצבע ג'	אצבע ד'
אלף	הי	יוד	הי

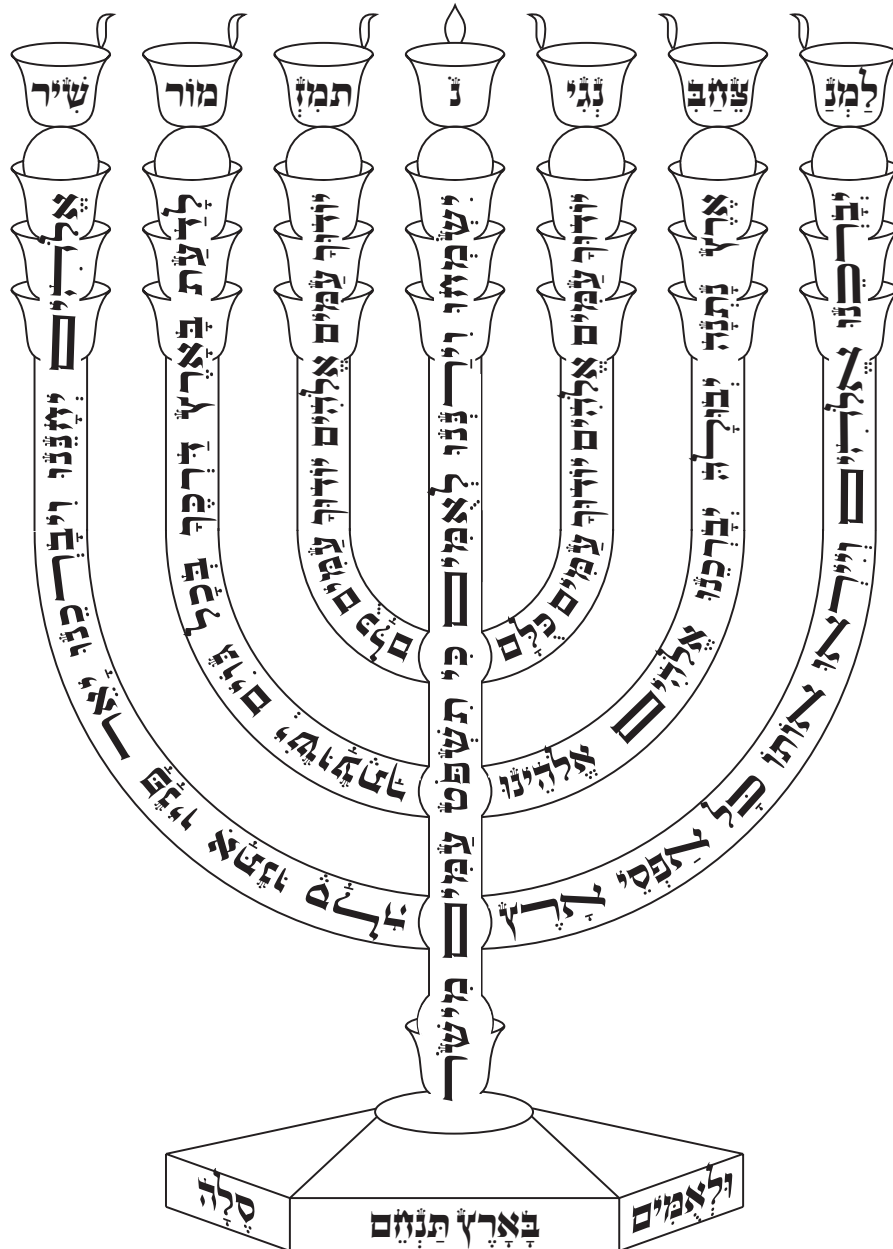
עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א'	אצבע ב'
אלף למד פא	הי יוד
אצבע ג'	אצבע ד'
יוד ויו דלת	הי יוד



אח"כ יאמר למנצח בנגינות וגו', וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה:

שׁוֹיֵתִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֶגְדִי
 אֵיזֵדְהֵנוּ תְּמִיד יֵאֱהָדוּנָהּ
יֵאֱהָדוּנָהּ אֵיזֵדְהֵנוּ תְּמִיד



ואח"כ יאמר פסוקים אלו:
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת «תַּמִּיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַפֶּלֶא נִשְׁמָע
 אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: תִּהְיֶה לְ
 יְהוָה יְדִבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ» כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו)

ויאמר:

וַיְדַבֵּר «אֵלֵי זֶה הַשְּׁלֵחוֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ»



סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,
 בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קמ"ג

אלף הא יוד הא

קס"א

אלף הי יוד הי

גי' ש"ד

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי' י'), שמספרם שד"י,

אהיה

אהיה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אדנ"י העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח ת"ו]

נון ואו נון

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב **יוד ה"י ו"ו ה"י**.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ה, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג **יוד ה"י ואו ה"י**,

ועשר אותיותיו **יוד ה"י ואו ה"י** (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לז"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ח אותיות.

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול

יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה

אלף למד פא

1. שבת . התכללות העולמות אצילות דאצילות.
2. להמשיך מוח חכמה לז"א, יוד הי ויו הי'.
3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, יוד ויו דלת (דע"ב). [יו"ט יכוין יוד ואו דלת דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַיָּדוֹן
 אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוּ בְּטוֹבוֹ גי' ע"ה יהוה בְּלוֹן גי' מילוי דרבווע מ"ה יוד.
 יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא בְּחֶסֶד גי' ייה יהו יהוה בְּרוּחַ
 וּבְרִזְמִים רַבִּים. נוֹתָן גי' אב"ג ית"ץ לְחֵם לְכָל-בֶּשֶׂר ר"ת גי' יב"ק
 יאהלוההים. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר
 לָנוּ וְאֵל יַחְסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל
 זה הוא אל שדי' שבבריאה והוא משפיע אל זין שהוא בגי' אל יהוה שביצירה ומְפַרְנֵס-
 לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִין מִזְחֵה וּמִזֶּזֶן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרִזְמֵיו וּבְרַב חֶסֶד יו. פאמור:

פּוֹתֵחַ

בגי' שע"ח + מ"ה + ס"ה

ח' חוורת

יוד הי ויו הי. יוד הי ויו הי

ש"ע דא"א

אלף למד. אלף למד

לז"א

יוד הא ואו הא

ולנוק'

אדנ"י

אֶת יְדֶיךָ שְׁנֵי יוֹדִין. ר"ת פּא"י.

בגמ' ב' השמות י אהדוניה י זרין
 חכמה דז"א ו"ק דז"א יסוד דנוק'

ס"ת זֶתֶךְ. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות
יֹד הִי וְיֹד הִי יֹד וְיֹד דְּלֵת . הִי יֹד . וְיֹד יֹד וְיֹד . הִי יֹד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא)} = \text{חת"ך}$$

ס"ת זֶתֶךְ, באתב"ש סא"ל, גי' י אהדוניה

וּמִשְׁבִּיעַ זֶתֶךְ

יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות

יֹד הִי וְיֹד הִי יֹד וְיֹד דְּלֵת . הִי יֹד . וְיֹד יֹד וְיֹד . הִי יֹד

$$4 \times 10 = 400 \text{ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא)} = \text{חת"ך}$$

לְכֹל זֵי רִצּוֹן

רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א

יֹד. יֹד הִי. יֹד הִי וְיֹד. יֹד הִי וְיֹד הִי יסוד אבא

אֵלֶּף הִי יֹד הִי יסוד אימא

רִזְזֹל להמתיק רחל הרמוזה בר"ת

מ נ צ פ ר להמתיק ב' דמעין (פ"ר)

דִּינְ דִּינְ דִּינְ דִּינְ דִּינְ (ש"ך)

גם יכוין להמשי' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יאהדוניה
 אריון הכל
 היה היה היה

חול יכוין יְהוָה

שבת המשכה למוח חכמה דז"א, **יֹד הִי וְיֹד הִי**.

המשכה למוח חכמה דנוק' **יֹד וְיֹד דְּלֵת** (דע"ב). [ביו"ט יכוין **יֹד וְאוּ דְּלֵת** דס"ג].

התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הִינְ אֶת הַפֶּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח בינה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה
דלת למד תו [בר"ה תי"ו],

- 1. שבת . התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.
- 2. להמשיך מוח בינה לז"א, יוד הי ואו הי.
- 3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, הי יוד (דע"ב). [ביו"ט יכוין הי יוד דס"ג].

נְוּדָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . יֵאָדְרוּ אָזוּן וְהָיָה כִּי יִבְרַח בְּעַל הַשָּׁמַיִם וְהַיְמִינִים **עַל שְׁהַנְּחִילָתְ לָאֲבוֹתֵינוּ**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזוֹן .
עַל שְׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִיַּיַּת עֲבָדִים . **וְעַל**
בְּרִיתְךָ שֶׁנְּתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ . **וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ .** **וְעַל חֻקֵּי**
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ . **וְעַל חַיִּים** (י"מ: שְׁחַוְנְנֵתָנוּ) **וּמִזוֹן שְׂאֵתָה זָן**
וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ .

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר וזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחִמוֹת . **שְׁעֲשִׂיתָ**
לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה .

לחנוכה

בַּיָּמִים מִתְּנִיחַ בֶּן יוֹחָנָן כֵּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוּנָא' וּבְנָיו . **כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ**
יִשְׂרָאֵל . **לְשִׁפְחוֹת תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִזְּחָקֵי רְצוֹנְךָ .** **וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם**
בְּעֵת צָרָתָם . **רַבְּתָ אֶת רִיבָם .** **דִּנְתָ אֶת דִּינָם .** **נָקַמְתָ אֶת נְקָמָתָם .** **מִסַּרְתָּ גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים .**
וּרְבִים בְּיַד מַעֲשִׂים . **וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים .** **וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוּרִים .** **וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ :**
לְךָ עֲשִׂיתָ שָׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ . **וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה וּפְרָקָן כִּהְיוּם הַזֶּה .**
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֵוּ אֶת הַיְכָלְךָ . **וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ .** **וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת**
קַדְשֶׁךָ . **וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדֹאָה .** **וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִוְדָה**
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה .

לפורים

בַּיּוֹם הַזֶּה מְרַדְּכִי וְאֶסְתֵּר בְּשׂוֹשׁוֹן הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים. מִצַּעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשֵׁה עֶשְׂרֵי לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר וּשְׁלָלָם לְבוֹ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא. וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.



עַל הַפֶּלְיָה הַזֹּאת אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲנִיחָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ. כְּאִמּוֹר וְאֶכְלָת וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָ אֶת

כוונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא **י"ן ז"ל**, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' י"ן כזה
וּוּ יוּד הַה וּוּ הַה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' **י"ן** כזה

וּוּ מְצַפְרָה וּוּ מְצַפְרָה וּוּ מְצַפְרָה וּוּ מְצַפְרָה וּוּ מְצַפְרָה

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר **מ"ב**

- יוד ה' וי' ה'
- יוד ה' וא' ה'
- יוד ה' וא' ה'
- יוד ה' וו' ה'

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} **אֱלֹהֵינוּ** ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} **עַל הָאָרֶץ הַטְּבֵה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

חול יכוין אלהים

שבת המשכה למוח בינה דו"א, יוד ה' ואו ה'.

המשכה למוח בינה דנוק' ה' יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה' יוד דס"ג].
התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנו'.

עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמַּיִם.



כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול

יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נון ואו נוון

שבת

1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד הא ואו הא.

3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו"ו יוד ו"ו (דע"ב). [ביו"ט ואו אלק ואו דס"ג].

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יארדונו ארון הכל ה' ה' ה' ה' ה' **עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ.** תקין בעל השקל והמדות כולם

וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. **וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.**

וְעַל הַיַּכְכָּף. **וְעַל מְעוֹנֶךָ.** **וְעַל דְּבִירָךְ.** **וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל**

וְהַקְּדוֹשׁ » « **שֶׁנֶּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו.** **אָבִינוּ רַעֲנוּ וְזִנְנוּ פְּרַצְנוּ**

כָּל-כְּלָנוּ הִרְוִיחְנוּ. **הִרְוֵחַ לָנוּ מִהֲרָה מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ.** **וְנָא אֵל**

תַּצְרִיכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יארדונו ארון הכל ה' ה' ה' ה' ה' **לִידֵי מִתְּנוֹת בְּשָׂר וָדָם**

וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם. **אֶלָּא לְיַדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה הַעֲשִׂיָּרָה**

וְהַפְּתוּחָה. **יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׂ בְּעוֹלָם הַזֶּה.** **וְלֹא נִפְלָם**

לְעוֹלָם הַבָּא. **וּמִלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁינְךָ תַּנְזָרְנָה לְמַקְוָמָה**

בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

רְצֵה וְהִזְלִיכֵנוּ יכוין להתפלל שיחליצנו ה' מדהנהגת ושלילת מטטרו"ן ושתהיה הנהגה על ידי ז"א דאצילות או על ידי עולם הבריאה יהוה"ה אלהינו **בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. הַשְּׁבִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ. נִשְׁבַּת בוּ וְנִנְוַח בוּ וְנִתְעַנֵּג בוּ כְּמִצְוֹת זְקִי רְצוֹנְךָ. וְאַל־תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחַתֵּנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנוֹחַת צִיּוֹן בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחִמּוֹת. וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׂתֵּנוּ חֲרֵבִין בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שִׁכַּחְנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנַצַּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.**

בראש־חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל־עמך בית ישראל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לְזֶזֶן לְחֹסֵד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

ר יכוין בגי' ריבוע אלה"ם פשוט **א אל אלה אלהי אלהים.**

א רמז בר"ת אלה"ם פשוט **אלהים.**

ש יכוין בגי' אלה"ם דיודי"ן **אלף למד הי יוד מס.**

חדש יכוין בגי' קס"א קנ"א **אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה**

ראש חודש ע"ה בגי' **שִׁין דָּלֶת יוֹד** בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) **הֵאָה**

בפסח: **חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**

בשבועות: **חַג הַשִּׁבּוּעוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**

בסכות: **חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**

בשמו"ע: **שְׁמִינִי חַג עֲצֻרַת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**

בראש השנה: **הַזְכָּרוֹן הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה**

לְרַחֵם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה"ה אלהינו **בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חַס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חַסוּן וְרַחוּם אַתָּה.**

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יאהרונטי
ארון הכפר
היה היה יהיה

תוספת שבת

יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום א' ויום ו'	יום ב' ויום ה'	יום ג' ויום ד'
ס"ג יוֹד הִי וְאוֹ הִי	מ"ה יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	ב"ן יוֹד הֵה וּוֹ הֵה
קס"א אֶלֶף הִי יוֹד הִי	קמ"ג אֶלֶף הֵא יוֹד הֵא	קנ"א אֶלֶף הֵה יוֹד הֵה
אל ש"ד	אל יהוה	אל אדני
שבבריאה	שביצירה	שבעשיה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, **יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא**. המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' וי"ו **יוֹד וי"ו** (דע"ב). [יו"ט יכוין **וְאוֹ אֶלֶף וְאוֹ דס"ג**. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנז'.

בִּוְנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

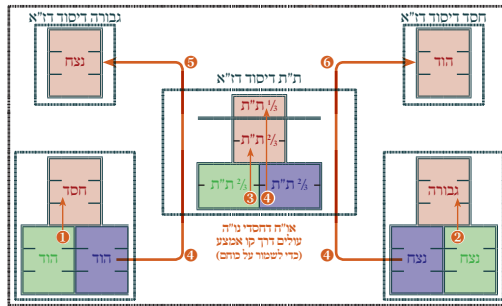
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה **יוֹד וְאוֹ דֶלֶת**

- שבת** 1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, **יוֹד הֵה וּוֹ הֵה**.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, **הִי יוֹד** (דע"ב). [יו"ט יכוין **הִי יוֹד דס"ג**.]

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יאהרונטי
ארון הכפר
היה היה יהיה מְלַךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבֵינוּ. חזון
בעל היסוד
ותפוח סולם מְלִכְנוּ. אֲדִירְנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ

יַעֲקֹב. רוּעֵנוּ רוּעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְלִיךְ הַטּוֹב הַחֲסִדִים וְהַמְטִיב
לְכָל הַמַּמְתִּיקִים לַגְּבוּרָה בְּרַדְתָּם לְכָל שֶׁהוּא הַיְסוּד שֶׁיִּבְכָּל יוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים	
יְהוָה גבורה דחסד שבהוד דיסוד	ממתיק לָנוּ	יְהוָה הַטִּיב חסד ההוד	הוא
יְהוָה גבורה דגבורה שבנצח דיסוד	ממתיק לָנוּ	יְהוָה מְטִיב חסד הנצח	הוא
וְה ב"ש גבורה דת"ת שבכ"ש ת"ת דיסוד	ממתיק לָנוּ	וְה יִיטִיב חסד הב"ש ת"ת	הוא
הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים	
יְה ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד	ממתיק	וְה גְּמַלְנוּ חסד הב"ש ת"ת	הוא
יְהוָה גבורה דנצח שבגבורה דיסוד	ממתיק	יְהוָה גּוֹמְלֵנוּ חסד ההוד	הוא
יְהוָה גבורה דהוד שבחסד דיסוד	ממתיק	יְהוָה יְגַמְלֵנוּ חסד הנצח	הוא



לְעֵד זֶזן וְזָסָד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְלָה וְכָל-טוֹב. יַעֲנוּ אַמֶּן.

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.
הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאֶרֶץ.
הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דוֹרִים.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יתְפַאֵר בָּנוּ לְנִצְחָה וְנִצְחִים.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יפְרִיטֵנוּ בְּכַבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹ. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִסּוּר). בְּנִזְוֹת וְלֹא בְּצִעֲר.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יִשְׁלַח בְּרַכְוָה רְוַחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה

יָדֵינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יצְלִיחַ אֶת-דְּרָכֵינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ

וּרְפוּאָת הַגּוּף.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יפְתַח לָנוּ אֶת-יָדוֹ הַרְחֵבָה.

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יִבְרַךְ «כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל.

כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָרְכוּ אַבּוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב

בְּכָל מִפְּל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרַכָּה שְׁלֵמָה.

וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר «אָמֵן».

הַרְחֵמֵנוּ

הוא יפְרֹשׂ עָלֵינוּ סִפַּת שְׁלוֹמוֹ.

הַרְחֵמֵנוּ הוא יַחַדְלֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוּ שִׁפְתַּי וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
הַרְחֵמֵנוּ הוא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבְרָכָה.

בשבת:
בראש חודש:

בראש השנה:	הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִחַדְשֵׁנוּ עַל־יָדוֹ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.
בסוכות:	הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לִישׁוּב בְּסִפְת עוֹרוֹ שֶׁל לְוִי־בֵן. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קִדְשָׁה וְטָהָרָה מִשִּׁבְעָה אֲשֶׁר־יִזְיֵן עָלֵינוּ אֵין קִדְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל. זְכוּתָם תְּהֵא מִגֵּן וְצַדִּיק עַל־יָדוֹ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת־סִפְת דְּוִיד הַנְּזַכֵּלֶת:
במועדים:	הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִגְיֵעַנוּ לְמוֹעֲדִים אֲזוּרִים הַבָּאִים לְקִרְאֵתָנוּ לְשָׁלוֹם:
ביום טוב:	הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלָנוּ לְיוֹם שֶׁפָּלוּ טוֹב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוּ בְּלִבֵּנוּ. וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְזוּטָא. וְיִהְיֶה כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל־מַעֲדָי עוֹלָם. וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כְּלִרְעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל וְכָל־צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֶל־יִחָסֵר מִמֶּנּוּ כָּל־טוֹב לְעֵד וְלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שִׁיחֵיו וּבְנָכְסִים שִׁיבּוֹ. בָּרַךְ יְהוָה וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה: וְיִהְיֶה נְכִסֵּיו וְנְכִסֵּיו מִצְלָחוֹת וְקָרוֹבִים לְעִיר. וְאֶל־יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר נִזְזוּטָא וְהִרְהוּר עוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל־הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וְכַבּוּד. מַעֲתָה וְעֵד עוֹלָם: לֹא יבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בסעודת ברית מילה

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אָבִי הַבֵּן. הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹלְדֶת. מַעֲתָה וְעֵד עוֹלָם. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַיּוֹלְדֶת וְכִשֶּׁם שֶׁזָּכְהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִילָה כִּף יִזְכְּהוּ לְהַכְנִס לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלְמַצּוֹת וְלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת מַעֲלַת הַסְּנֵדֵק וְהַמּוֹהֵל וְשָׂאֵר הַמּוֹשֵׁת־דָּלִים בַּמַּצּוֹה הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם.

בסעודת חתן

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַחֲתָן וְהַפֶּלֶה בְּבָנִים זְכָרִים לְעַבּוּדָתוֹ יְתִבְרַךְ. (ויש מוסיפים) הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל־הַמְּסֻבִּין בְּשִׁיחֵן הַזֶּה וְיִתֵּן לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאֵלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִצְיִינוּ וְיִצְפְּנוּ וְיִקְרְבוּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַבְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלִצְיֵי הָעוֹלָם הַבֹּא.

מִגְדֵּיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מגדול) יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ. וְעֲשֵׂה-חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִיבוּ. וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יִחְסְרוּ כָּל-טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִי וְלֹא-רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזָב. וְזַרְעוֹ מִבְּקִשֵׁי-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֲזוֹנָן וּמְלוֹה. וְזַרְעוֹ לְבָרְכָה: מִה שֶׁאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמִה שֶׁשָּׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה. וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבָרְכָה. כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לַפְּנֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ כְּדָבָר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עוֹשֵׂה שְׂמִימִים וְאַרְצִי: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר » אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ: יְהוָה עֵץ לְעֵמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה בְּרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן.

אם עשו זימון על הכוס, יאמר המברך:

כּוֹס-יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא.
סְבֵרִי מְרִנָּן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם.
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.



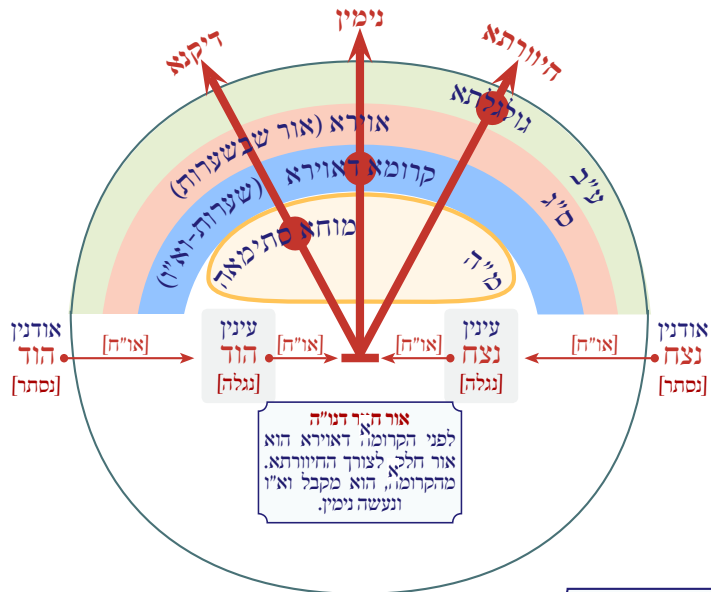
ז"ת דעתיק מלובש ברישא דא"א (ג"ט קע"ר פ"ה)



גרין (בינה) דא"א

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

סדר יחוד הווי"ן



אור תיב' דנ"ה
 לפני הקדומו' דאורא הוא
 אור חלק לצורך החיוורתא.
 מהקדומו', הוא מקבל וא"ו
 ונעשה נימין.

מקורות:
 * שערי רוח הקודש יחוד י"ה, דף מ"ה ע"א.
 * מכון"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.

סדר יחוד החיזורתי

[ע"י שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה. בניהו - זיכור הנפש דף כ"ב ע"ב. היר"א ח"ג עמ' 160.]
ע"י זיכור הנפש דף כ"ב סע"א: ואלו הג' ע"ב הם החזורתי דגולגלתא דא"א הנמצאים מאור החזור דנ"ה
דעתיק המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א, ומהם נמשכים ומאירים ליי"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א. וענין
ייחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות:

י"ג חיזורתי דא"א הם **ג'** ע"ב, שיש בהם: **י"ב** יודי"ן, **וט** ווי"ן, **וג'** דלתי"ן, **ור** ההי"ן,
ותכוין כאילו אתה רואה **ג'** ע"ב.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
י י י י י י י י י י י י י י י י י

אלו הם י"ב נימין דרישא תנינא אורא הנמשכים מכח (שבאו מ-) אור חזור דנ"ה דעתיק,
ותמשיך ותאיר בהם מי"ב יודי"ן דחיזורתי.

נימא הי"ג הכוללת, תמשיכנה מהי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א **למטה** - יר"א).
י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך ולהאיר **מט** ווי"ן דחיזורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, **ויתחברו** אלו **הט** ווי"ן עם **ג'**
ווי"ן אשר **שם** (בדיקנא) **בג'** (נ"א **מג'** - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו **י"ב** תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי
ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

תיקון הי"ג ונקדה, תמשיכהו מהי"ב (ווי"ן, שבי"ב) תיקונין

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

להמשיך מג' **דלתי"ן** דג' שמות ע"ב דחיזורתי, **נקודות** ליי"ב (יודי"ן, שבי"ב) נימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
י י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך מג' דלתי"ן **עצמם**, נקודות לנימא הכוללת

י י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך ולהאיר מג' **ההי"ן ראשונות** דג' שמות ע"ב דחיזורתי, **נקודות** ליי"ב ת"ד דא"א:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
י י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות (דג' שמות ע"ב דחיוורת), נקודות לתיקון הי"ג ונקדה:

י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו
י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיוורת, טעמים לי"ב (יודי"ן, שבי"ב) נימין

י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו
י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו

קרני פרה				סגולתא				פזר גדול - זרקא			
א	א	א	א	ו	ו	ו	ו	ז	ז	ז	ז
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ז	ז	ז	ז
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ז	ז	ז	ז

להמשיך ולהאיר מהדלתי"ן עצמם, טעמים לנימא הכוללת

קרני פרה				סגולתא				פזר גדול - זרקא			
א	א	א	א	ו	ו	ו	ו	ז	ז	ז	ז
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ז	ז	ז	ז
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ז	ז	ז	ז

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות (דג' שמות ע"ב דחיוורת), טעמים לי"ב תיקוני דיקנא

דא"א:

י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו

טרחא - אתנח - שבא געיא מאריך תרי טעמי - דרגא שופר הולך - תביר - לפי ש' רוה"ק:

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות (דג' שמות ע"ב דחיוורת), טעמים לתיקון הי"ג ונקדה:

י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו
י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו	י	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו

רביע פסק פשטא מקף

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

שופר מהופך - סוף פסוק געיא שבא יתיב - ירח בן יומו

[עי' גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תי"ט [דף ס"א סע"א] בענין נימין - ו', מבועא - י']

והנה מהז"ית דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם, והחג"ת אורותיהם סתומים (תמיד). והנהי"ם הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"יה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים. **ולכן** כונתינו עכשיו:

א. **לסלק** (הנימין),

ב. **ולחבר הנימין**, ויתחברו **בפאות** (הדיקנא) דאריך,

(תוצאת א') לגלות **הארץ פנים דאריך לדיקנא** דידיה,

(תוצאת ב') **ויתקשרו** אלו הנימין במקום **דיקנא** דא"א, ויאירו בדיקנא (כולה) **אור גדול**.

ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א,

(תוצאת ג') אז יוצא **אור גדול מנהי"ם דעתיק**, המתלבשים במצחא דא"א ובעיינין ובחוטמא,

ד. **ועי"ז** (כל הני"ל) **יתחברו הנימין** עם תיקוני **דיקנא** (וזה גורם לגי פעולות),

1. ויאירו **היודיין בווי"ן**.

2. **ונקודת** היודיין יתחברו בנקודת הווי"ן, ויאירו בהם **אור נוסף גדול**, מלכים לעבדים.

3. **וכן טעמי** יודיין שהם זכרים, יתחברו עם **טעמי הווי"ן** שהם נקבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמשי"כ **בתפלה** (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

ירמ"י או"א שתתגלה עתה על יְדֵי עַת רצון העליון, ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך, ותפתח לי שערי חכמה בינה ודעת חכמי"ל שמשאי"ל עזריא"ל לידע ולהבין סודות צפוני תורתך הקדושה כדי שנעבוד אותך עבודה זכה ותמה בלב שלם, **ותרצה** עינותינו ותעננו ותחון אותנו **במתנת חנם** בעת רצון זאת (נגרם לפי הזמן ובייחוד החיזורת) שהיא **התעוררות רצון העליון** מצחא דאריך אשר גנוז בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול **מבינה דעתיק**, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודיין דחיוורתי לייב נימין, והטי ווי"ן לטי תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה), **ולהמשיך** אור **הבינה דעתיק יומין** דרך **חוץ** עד המצח **דא"א**, ששם גנוז **יסוד דעתיק** ויוצא אורו לחוץ. והאור של **הבינה** שבחוץ **יכנס** לפנים ויפגעו זה בזה ויאירו אור גדול ויגד האור ההוא עד מצחא **דאוי"א**, ויאיר שם אור גדול. ויגד האור ההוא עד מצחא **דז"א** ויאיר שם, ועל ידי זה אתכפיין הדינין אשר שם. ויגד האור ההוא עד **העינים** דז"א (כ"ז בזכות העת רצון, מתנת חיים), ועל ידי זה יהיה בו **כח להסתכל** במצחא דעתיקא (א"א), ויקבל **אור גדול** משם:

ותכוין להמשיך אור מן **חכמה דעתיק** אל אהי"ה הראשון **שבבינה דעתיק**, ששם גנוז חכמה

דעתיק

בינה דעתיק **אהי"ה**

ותמשיך האור ההוא אל אהי"ה השני **שבמצחא דא"א**, ששם גנוז חכמה דא"א

מצח דאריך **אהי"ה**

ואח"כ תמשיך הארה זאת אל אהי"ה השלישי, שהוא **במצחא דאוי"א**

מצח דאוי"א **אהי"ה**

ואח"כ תוריד האור הזה עד **מצחא דז"א** אשר שם שם הווי"ה

מצח דז"א **יהו"ה**

וירמ"י או"א שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכתי, שתתגלה החכמה וסודותיה בהוי"ה הזאת, וימשך אלי מזאת ההוי"ה ידיעה וגילוי סודות התורה שיודיעוני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת שהם ספירות המורים על הזיווג, לכן תכוין שעל ידי כח אור המצח העליון שהמשכת, יזדווגו זוי"ן **יאהר"ו"ה** ע"כ:

אָה לָהּ הֵיאָה יְיָ

1 אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין ייחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).

פִּתּוּחַ גמ' שע"ח + מ"כ + ס"כ
 יוֹד הִי וַיּוֹן הִי . יוֹד הִי וַיּוֹן הִי
 ח' חוורת' ח' חוורת'
אלה למוד אלה למוד ש"ע דא"ח
 לז"ח
יוֹד הִיא וַאֲנוּ הִיא
אדנ' ולנוק'

פּוֹתוֹחַ אֶת יָדְךָ שני יו"דין
 ר"ת פא"י, גי' צ' השמות: **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ל' זרין
 חכמה דז"א ר"ק דז"א יסוד דנוק'

ס"ת ז'ת"ך - (נסירה - חתך. חג"ת)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
אלה למוד ה' יוד מם מצפץ מצפץ אלה למוד ה' יוד מם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אלהים אלהים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל

אח' דאח' דפר' נכ"י **ז'ת"ך** אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' חג"ת דינ' דז"א. וחג"ת דינ' דרחל הנק' לאלה.
לה מוד י' וד מ גי' רוח גי' רוח **לה מוד י' וד מ** x2 רוח גי' חת"ך
אלה למוד ה' יוד מם אלה למוד ה' יוד מם
ס"ת ז'ת"ך, צאתצ"ש סאל, צגי' יאהדונוה'י

וּבְשֵׁי בֵיט גמ' חתך (גדה"י)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
אלה למוד ה' יוד מם מצפץ מצפץ אלה למוד ה' יוד מם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אלהים אלהים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל

אח' דאח' דפר' נכ"י **ז'ת"ך** אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' נכ"י דינ' דז"א. וחג"ת דינ' דרחל (מקום נכ"י).
לה מוד י' וד מ גי' רוח גי' רוח **לה מוד י' וד מ** x2 רוח גי' חת"ך
אלה למוד ה' יוד מם אלה למוד ה' יוד מם
 חיבור של אח' ופנים דאח'

לְכָל יְהוָה רִצּוֹן רלון צגמ'
 קפ"ד קס"ח יסוד אצח
יוֹד הִי וַיּוֹן הִי וַיּוֹן הִי וַיּוֹן הִי יסוד אימח
אלה ה' יוד ה'י
רזזל להמתיק רחל
לכמתיק צ' דמעין מו נ צ פ ר (פ"ר)
דין דיין דיין דיין דיין דיין (ש"ך)
 גם יכוין להמשי' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות.